

РЕШЕНИЕ

№ 23895

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 12.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4465** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалбата на П. В. Г. от [населено място] срещу Отказ на „Кредисимо“ ЕАД да му предостави копие от всички документи, съдържащи личните му данни.
Жалбоподателят твърди, че на 08.01.2025 година е сезирал „Кредисимо“ ЕАД с искане да му предостави информация за обработваните от дружеството лични данни копие от носителите на тези данни. Твърди, че на 10.02.2025 година е получил отговор е предоставена обща информация, в която не се съдържат обработваните лични данни и копие от носителите. Твърди, че на 05.03.2025 година е отправил допълнително искане като е посочил периода за който търси данните – 01.03.2015 – 05.03.2025 година. Твърди, че с писмо от 02.04.2025 година ответникът е отказал предоставяне на данни за обработваните лични данни и копие от носителите. Твърди, че отказът е незаконосъобразен. Пзовава се на Решение по дело С-487/2021 година на Съда на Европейския съюз, съобразно което администраторът на лични данни е длъжен да предостави коя от всички документи, които съдържат личните данни на субекта. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ и да върне преписката на ответника за представяне на документите, в които се съдържат личните му данни. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски, както и присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.
В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. В писмено становище от 11.06.2025 година излага подробните си съображения за основателност на жалбата.
Ответникът не изпраща представител. В писмено становище от 29.04.2025 година твърди, че

отказът е законосъобразен. Твърди, че е предоставил информация за обработваните лични данни, но не може да представи копия от документите, като се позовава на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и страна следното:

Между страните няма спор по фактите.

Видно от представените писмени документи на 08.01.2025 година жалбоподателят е сезирал ответника с искане да му предостави информация за личните данни, които обработва. В писмо от 10.02.2025 година ответникът е дал отговор, че обработва личните данни на жалбоподателя по повод заявление за сключване на потребителски кредит и е посочил данните. В писмото е посочено, че не може да предостави копие от документите и се е позовал на § 150-152 от Насоки 01/2022 на Европейския комитет по защита на данните. В писмото се съдържа извлечение от документите, в които се съдържат личните данни на жалбоподателя. С писмо от 05.03.2025 година жалбоподателят отново е поискал предоставяне на копия от документите, които ответникът съхранява, съдържащи личните му данни. С писмо от 02.04.2025 година ответникът е посочил, че се е произнесъл с писмото от 10.02.2025 година.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, в законоустановения срок по чл. 140 от АПК, като не е налице процесуалната пречка по чл. 39, ал. 4 от ЗЗЛД за сезиране на съда, поради което е допустима.

Съгласно чл. 39 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

По делото е безспорно, че във връзка с преговори за предоставяне на потребителски кредит, лични данни на жалбоподателя са обработвани от дружеството-ответник, поради което лицето има правен интерес да оспори отказ на администратора да й предостави копие от документите, в които се съдържат обработваните лични данни.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 37б, ал. 1 от ЗЗЛД, субектът на данни упражнява правата по чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг, определен от администратора начин.

Според разпоредбата на чл. 15, § 1 от Регламент 2016/679, субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Според чл. 15, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване.

Съгласно чл. 12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът на лични данни следва в едномесечен срок от упражненото пред него право по чл. 15-22 да информира субекта на данни за резултатите от него.

Горните разпоредби следва да се тълкуват и съобразно чл. 8, § 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, според който всеки има право на достъп до събраните данни, отнасящи се до него.

В случая, жалбоподателят е отправил надлежно искане по чл. 37б от ЗЗЛД до „Кредисимо“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни. Искането е свързано с упражняване на права по чл. 15 от Регламент 2016/679 и по силата на чл. 15, § 3 от Регламент 2016/679, администраторът е длъжен да предостави копие от обработваните от него лични данни на заявителя.

Според ответника субектът на данни има единствено правото да получи копие от обработваните лични данни, като правото по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 не включва получаването на копия от документи. В тази връзка следва да се има предвид, че според т. 21 от Решение от 04.05.2023 г. на СЕС по дело C-487/21, F. F. V. O. D., доколкото в ОРЗД не е дадено определение на така използваното понятие „копие“, следва да се отчете обичайното значение на това понятие което, съгласно заключението на генералния адвокат (т. 30), обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработка или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. В точка 23 от горното решение на СЕС е посочено, че употребата на израза „всяка информация“ в определението на понятието „лични данни“, залегнало в тази разпоредба, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че засяга съответното лице. В решението на СЕС се сочи също, че чл. 15, § 3, изр. първо от Регламент (ЕС) 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица.

В Решение от 22.06.2023 г. на СЕС по дело C-579/21, J. M. v. P. S, т. 45 е посочено, че широкото определение на понятието „лични данни“ обхваща не само данните, събрани и съхранявани от администратора, но и всяка информация, резултат от обработване на лични данни, които засягат лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано. В точки 63- 66 от същото решение на СЕС се сочи следното: „Що се отнася по-конкретно до съобщаването на цялата тази информация чрез предоставянето на журналните файлове за разглежданите в главното производство операции по обработване, следва да се отбележи, че член 15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД гласи, че администраторът „предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване“. В това отношение Съдът вече е постановил, че така използваното понятие „копие“ обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработване или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. От текста на член 15, параграф 3, първо

изречение от този регламент следва също, че задължението за съобщаване се свързва с личните данни, които са предмет на разглежданото обработване. Копието, което администраторът е длъжен да предостави, трябва да съдържа всички лични данни, които са в процес на обработване, да има всички характеристики, които позволяват на субекта на данните да упражни ефективно правата си по този регламент, и следователно да възпроизвежда изцяло и точно тези данни. За да се гарантира, че така предоставената информация е лесна за разбиране, както изисква член 12, параграф 1 от ОРЗД във връзка със съображение 58 от този регламент, възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, или на извлечения от бази данни, които в частност съдържат личните данни, които са в процес на обработване, може да се окаже задължително, ако ситуирането на обработваните данни в контекст е необходимо, за да се гарантира тяхната разбираемост. По-специално, когато лични данни са генерирани от други данни или когато такива данни са следствие от празни полета, т. е. няма насоки, които да разкриват информация за субекта на данните, контекстът, в който се обработват тези данни, е задължителен елемент, който позволява на субекта на данните да разполага с прозрачен достъп и разбираемо представяне на тези данни. "

В горния смисъл е и приетото в Решение от 26.10.2023 г. на СЕС по дело C-307/22, FT v. DW, т. 73-76: „Накрая, що се отнася до целите, преследвани с член 15 от ОРЗД той има за цел да укрепи и уточни правата на субектите на данни. Така предвиденото в тази разпоредба право на достъп трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него лични данни са точни и дали се обработват законосъобразно. Освен това копието от личните данни, които са в процес на обработване, което администраторът е длъжен да предостави съгласно член 15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД, трябва да има всички характеристики, които позволяват на субекта на данните да упражни ефективно правата си по този регламент, и следователно трябва да възпроизвежда изцяло и точно тези данни. По-специално, за да се гарантира, че предоставената от администратора информация е лесна за разбиране, както изисква член 12, параграф 1 от ОРЗД във връзка със съображение 58 от този регламент, възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, които в частност съдържат личните данни в процес на обработване, може да се окаже задължително, ако ситуирането на обработваните данни в контекст е необходимо, за да се гарантира тяхната разбираемост. Ето защо правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи, които в частност съдържат посочените данни, ако представянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права.“.

В обобщение, според посочената практика на СЕС, субектът на данни има право на достъп, в т. ч. и право да получи копия от документи, в които се съдържат личните му данни, ако това е необходимо за извършването на проверка, дали личните му данни се обработват законосъобразно, за да може да упражни ефективно правата, предоставени му в Регламент (ЕС) 2016/679.

Отнесено към разглеждания случай, предоставянето на копия от представените от жалбоподателя документи или получени от трети лица такива във връзка с идентификацията на жалбоподателя с оглед сключване на договор за кредит, е свързано и с установяване на обстоятелството, дали дружеството обработва правомерно личните данни на жалбоподателя.

С оглед изложеното, предоставената от ответното дружество таблица с отбелязани три имена, ЕГН, данни за пълномощника, данни за кредитоспособността на лицето и т.н. номер на кредита, номер на документа за самоличност, адрес и телефонен номер на жалбоподателката, безспорно не

дава възможност за ефективно упражняване на правата по приложимия Регламент.

В случая, за да е възможно жалбоподателят да установи дали ответникът обработва правомерно личните и данни е необходимо същият, в качеството си на администратор на лични данни, да изпълни задължението си по чл. 15, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, като предостави на жалбоподателя копие от всички документи, които съдържат личните му данни.

По изложените съображения, оспореният отказ е незаконосъобразен и следва се отмени, като се задължи ответникът да представи копия на всички документи, които съдържат лични данни на жалбоподателя.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 10 лева. На адвокат С. М. следва да се присъди възнаграждение в размер на 1000 лева, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ на „Кредисимо“ ЕАД – С. да предостави копия от документите, в които се съдържат личните данни на П. В. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място] и **ИЗПРАЩА** преписката на „Кредисимо“ ЕАД - С. за ново произнасяне, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към решението в 14 (четиринадесет) дневен срок, считано от влизането в сила на решението.

ОСЪЖДА „Кредисимо“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], сграда А, ет. 4, Б. център Б., ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ НА** П. В. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, сумата от **10** (десет) **лева**, представляваща съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА „Кредисимо“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], сграда А, ет. 4, Б. център Б., ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ НА** адвокат С. К. М. от [населено място], [улица], № 3, ет. 1, офис 2, вписана под № [ЕГН] сумата от **1 000** (хиляда) **лева**, представляваща възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република Б. с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: